

Józef Pater

Przemówienie inauguracyjne Rektora Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu ks.prof. dr. hab. Józefa Patera, wygłoszone podczas uroczystości otwarcia nowego roku akademickiego 2006

Wrocławski Przegląd Teologiczny 14/2, 396-399

2006

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

PRZEMÓWIENIE INAUGURACYJNE

Rektora Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu ks.prof. dr. hab. Józefa Patera, wygłoszone podczas uroczystości otwarcia nowego roku akademickiego 2006/2007, 10 października 2006 roku

Tradycyjnie już, po wspólnym przeżyciu Eucharystii w prastarej katedrze wrocławskiej, gromadzimy się w auli na drugiej części uroczystości inauguracyjnej roku akademickiego 2006/2007. Tegoroczna inauguracja roku ma charakter szczególny, gdyż jest połączona z nadaniem zaszczytnej godności doktora *honoris causa* Jego Eminencji Księdza Kardynałowi Marianowi Jaworskiemu, Arcybiskupowi Metropolicie Lwowa, obrządku łacińskiego.

Zanim to nastąpi, pragnę najpierw bardzo serdecznie powitać i pozdrowić tak licznie przybyłych na uroczystość znamienitych gości, a wśród nich: przedstawicieli życia kościelnego, naukowego i gospodarczego, władz administracyjnych i samorządowych województwa i miasta, instytucji kulturalno-oświatowych, służb mundurowych, środków masowego przekazu, wszystkich bez wyjątku gości oraz studentów Papieskiego Wydziału, a zwłaszcza tych, którzy rozpoczynają w naszej uczelni naukową przygodę. Czynię to w przedłużeniu słów powitania naszego Księdza Arcybiskupa Mariana Gołębiewskiego, wypowiedzianych w katedrze.

Ekscelencjo, Księżo Arcybiskupie, nasz Wielki Kanclerzu, proszę mi pozwolić najpierw powitać w imieniu władz Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu szczególnego Gościa naszej uroczystości inauguracyjnej, jakim jest Jego Eminencja Ksiądz Kardynał Marian Jaworski, Arcybiskup Metropolita Lwowski, którego nasza papieska uczelnia obdarza dzisiaj tytułem i godnością doktora *honoris causa*.

Z wielką czcią witam Jego Eminencję Księdza Kardynała Henryka Gulbinowicza – wieloletniego arcybiskupa i metropolite wrocławskiego, jak również Wielkiego Kanclerza i doktora *honoris causa* naszej uczelni – dzisiejszego kaznodzieję, który w tak ciepłych i serdecznych słowach uhonorował naszego dostojnego Gościa, a jednocześnie dokonał promocji naszego miasta i uczelni. Eminencjo, serdecznie dziękujemy.

Słowa serdecznego powitania kieruję do obecnych w auli Ich Ekscelencji, najdostojniejszych Księży Arcybiskupów i Biskupów, członków Episkopatu Polski. [...].

Serdecznie pozdrawiam z tego miejsca przedstawicieli władz państwowych, Senatu i Parlamentu, przedstawicieli władz wojewódzkich, samorządowych, miejskich, służb mundurowych i związkowych.

Witam przedstawicieli placówek dyplomatycznych, akredytowanych w naszym mieście.

Uroczystość inauguracji roku akademickiego jest przede wszystkim świętem ludzi nauki. Z wielką radością witam więc na naszej uroczystości inauguracyjnej rektorów, przedstawicieli wyższych uczelni oraz instytucji naukowych i oświatowych, tak państwowych, jak i kościelnych.

Wśród ludzi nauki witam bardzo serdecznie naszych doktorów *honoris causa*, przedstawicieli instytucji naukowych i społecznych. Witam na naszej uroczystości wyższych przełożonych zakonnych. Serdecznie witam rodzinę Księdza Kardynała Jaworskiego oraz towarzyszących jej gości. Witam przedstawicieli Kapituły Katedralnej i Kolegiackiej Świętego Krzyża oraz pracowników Metropolitalnej Kurii Wrocławskiej, księży dziekanów, proboszczów i wikariuszy. Witam dobrodziejów i sponsorów, którym dziękuję serdecznie za okazywaną nam pomoc duchową i materialną. Witam przedstawicieli środków społecznego przekazu z prasy, radia i telewizji. Witam wreszcie na dzisiejszym święcie inauguracyjnym młodzież akademicką duchowną i świecką.

Zamykając część powitalną, pragnę jeszcze poinformować o listach gratulacyjnych i życzeniach, które nadeszły od naszych przyjaciół.

Eminencje, Ekscelencje, Magnificencje, Szanowni Państwo, Droga Młodzieży!

Po zasłużonym wyczynie przystępujemy znowu jako społeczność akademicka Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu do swych statutowych zajęć i obowiązków. Czynimy to już po raz 442. licząc od założenia we Wrocławiu pierwszego seminarium duchownego, po raz 304. jako Wydział Teologiczny w strukturach Akademii Leopoldyńskiej i Uniwersytetu Wrocławskiego, 59. raz w Wyższym Seminarium Duchownym we Wrocławiu powołanym po drugiej wojnie światowej i 39. raz jako samodzielny Papieski Wydział Teologiczny, określony przez Stolicę Apostolską – jako *continuatio facultatis theologiae celebrime Universitatis Wratislaviensis*.

Te liczby poszczególnych rocznic inauguracyjnych Wydziału Teologicznego we Wrocławiu ilustrują w jakiś sposób niezwykle skomplikowaną historię uczelni, wpisaną również w bolesną, a niekiedy wprost dramatyczną historię Śląska. Tę skomplikowaną historię naszej uczelni uwidacznia fakt, że jest ona jedynym już Wydziałem Teologicznym w Polsce, który funkcjonuje nadal poza strukturami uniwersyteckimi. Miejmy nadzieję, że jest to być może ostatni już rok takiego stanu rzeczy, tego niezawinionego oddzielenia naszego wydziału od jego pierwotnych korzeni. Nadzieja nasza jest tym bardziej uzasadniona, że po długich latach oczekiwania na pełną realizację postanowień konkordatowych właśnie wczoraj otrzymaliśmy wreszcie dofinansowanie z budżetu państwa, jakim cieszyły się już wcześniej inne wydziały teologiczne w Polsce. Czy ten fakt ułatwi naszej uczelni

powrót w struktury uniwersyteckie? Czas pokaże. Wiele będzie zależało od dobrej woli członków Senatu Uniwersytetu Wrocławskiego.

Na razie jako uczelnia jednowydziałowa realizujemy zadania i cele statutowe, zgodnie ze standardami uczelni wyższych określonych w Konstytucji *Sapientia Christiana* i Ustawie o szkolnictwie wyższym. Zasadniczym powołaniem naszej uczelni jest służba Prawdzie, której na imię Jezus Chrystus. On jest światłem narodów i Odkupicielem człowieka. Sługa Boży Jan Paweł II, zwracając się do rektorów wyższych uczelni w Polsce podczas pamiętnego spotkania w kościele św. Anny w Krakowie, 8 czerwca 1997 r., przypomniał że „powołaniem każdej uczelni wyższej jest służba prawdzie: jej odkrywanie i przekazywanie innym”. Każdy człowiek ma żywą świadomość, że prawda jest poza i ponad nim samym i dlatego należy jej szukać. Zatem pamiętać należy, że człowiek nie tworzy prawdy, lecz ją odkrywa, gdy jej wytrwale szuka. W tej służbie Prawdzie jest również służba drugiemu człowiekowi, zwłaszcza poszukującemu, który gubi się pośród współczesnych ideologii i różnych wizji świata. Potrzebna jest więc owa „posługa myślenia”, o której Papież mówił dalej. Zakłada ona integralną wizję człowieka odkupionego przez Chrystusa z niewoli grzechu, w której osoba jest stawiana na pierwszym miejscu przed rzeczą.

Być pracownikiem nauki zobowiązuje, mówił Ojciec Święty. Zobowiązuje przede wszystkim do szczególnej troski o rozwój własnego człowieczeństwa i człowieczeństwa innych. Wielki spór o człowieka u nas w Polsce wcale się nie zakończył wraz z upadkiem ideologii marksistowskiej. Spór o człowieka trwa w dalszym ciągu, a pod pewnym względem się nasilił. Formy degradacji osoby ludzkiej oraz wartości życia ludzkiego stały się bardziej subtelne, a tym samym bardziej niebezpieczne. Potrzeba dziś wielkiej czujności w tej dziedzinie. I tu otwiera się szerokie pole działania właśnie dla uniwersytetów, dla ludzi nauki. Zdeformowana bowiem lub niepełna wizja człowieka sprawia, że nauka przemienia się łatwo z dobrodziejstwa w poważne zagrożenie dla człowieka. Rozwój współczesnych badań naukowych w pełni potwierdza te obawy.

Człowiek z podmiotu i celu staje się dzisiaj nierzadko przedmiotem lub wręcz „surowcem”: wystarczy wspomnieć o eksperymentach inżynierii genetycznej, które budzą wielkie nadzieje, ale równocześnie także niemałe obawy o przyszłość rodzaju ludzkiego.

O tym, że uniwersytet jest miejscem nie tylko poznawania i przekazywania prawdy, ale także formowania człowieka, Jan Paweł II mówił również 6 czerwca 1979 r. na Jasnej Górze, w czasie spotkania z reprezentacją wspólnoty akademickiej KUL. Szczególną troską Jana Pawła II było przywrócenie współczesnemu uniwersytetowi autorytetu moralnego. Przed ludźmi nauki Papież stawiał bardzo wysoko poprzeczkę oczekiwań. Myślę, że nie wolno nam o tych Jego oczekiwaniach i wskazówkach zapomnieć. Zwłaszcza teraz, gdy odszedł od nas na zawsze.

Papieski Wydział Teologiczny we Wrocławiu stara się realizować te papieskie oczekiwania, gdyż jest uczelnią, która nie tylko kształci w dziedzinie teologii, filozofii chrześcijańskiej i historii Kościoła, ale również wychowuje i kształtuje umysły i serca młodych ludzi. Kształci ludzi nie tylko kompetentnych w swojej specjalizacji czy bogatych w encyklopedyczną wiedzę, ale nade wszystko bogatych w autentyczną mądrość. Świadomi jesteśmy, że tylko tak uformowani młodzi ludzie będą mogli wziąć na swe barki odpowiedzialność za przyszłość Polski, Europy i świata.

Dzień inauguracji kolejnego roku akademickiego jest dobrą okazją do wyrażenia wdzięczności wszystkim pracownikom naukowo-dydaktycznym, którzy w murach naszej uczelni przygotowują młodzież akademicką do umiejętnego korzystania ze zdobytej wiedzy. Już na wstępie pragnę podziękować także pracownikom administracyjnym, wszystkim dobrodziejom i sponsorom, a także chórowi i solistom oraz tym wszystkim, którzy przygotowali lub przyczynili się do uświetnienia naszej dzisiejszej uroczystości. Niech Bóg wynagrodzi Wam wszystkim wszelki trud ponoszony dla dobra naszej uczelni. Zawierając całą społeczność akademicką Bożej Opatrzności i wstawiennictwu świętych patronów ogłaszam rok akademicki 2006/2007 na Papieskim Wydziale Teologicznym we Wrocławiu za otwarty:

Quod felix, faustum fortunatumque sit!

*Rektor PWT we Wrocławiu
ks. prof. PWT dr hab. Józef Pater*